NORAKSTS
SKA – 346/2007

S P R I E D U M S

Rīgā 2007.gada 9.jūlijā

Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments šādā sastāvā:

tiesas sēdes priekšsēdētājs senators V.Jonikāns
senatore J. Briede
tiesnese R.Vīduša

piedaloties pieteicējai *J.Š.*, atbildētās Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Datu valsts inspekcijas pārstāvim Mārim Ruķeram,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *J.Š.* pieteikumu par Datu valsts inspekcijas 2004.gada 7.oktobra lēmuma Nr.4-1.1/3663 atcelšanu un personas datu publiskošanas atzīšanu par prettiesisku un viņas tiesības un godu aizskarošu, sakarā ar *J.Š.* kasācijas sūdzību par Administratīvās apgabaltiesas 2007.gada 16.marta spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] *J.Š.* Datu valsts inspekcijā iesniedza sūdzību par to, ka laikraksts „Naša Gazeta" */dzēsts datums/* publicējis viņas fotogrāfiju kopā ar personas godu un cieņu aizskarošu uzrakstu. Sūdzībā lūgts atzīt minētās laikraksta darbības par pretlikumīgu personas datu publicēšanu.

Datu valsts inspekcija ar 2004.gada 7.oktobra lēmumu Nr.4-1.1/3663 konstatēja, ka laikraksta „Naša Gazeta" darbībās nav konstatējami Fizisko personu datu aizsardzības likuma pārkāpumi.

[2] *J.Š.* iesniedza pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā. Pieteikumā lūgts atcelt Datu valsts inspekcijas 2004.gada 7.oktobra lēmumu un atzīt, ka personas datu (fotogrāfijas) publiskošana */dzēsts datums/* laikrakstā „Naša Gazeta" un personas godu un

cieņu aizskarošā uzraksta ievietošana uz fotogrāfijas ir pretlikumīga un aizskar personas godu un cieņu publiskā veidā. Pieteikumā norādīts tālāk minētais.

[2.1] Datu valsts inspekcija, izskatot pieteicējas sūdzību, devusi pretrunīgu vērtējumu fotogrāfijas un tai pievienoto komentāru publiskošanai. Atzīstot pieteicējas fotogrāfiju par personas datiem saskaņā ar Fizisko personu datu aizsardzības likuma 2.panta 3.punktu, vienlaikus fotogrāfijai pievienoto komentāru inspekcija nav atzinusi par personas datiem, jo tas nesatur indivīdu identificējošu informāciju.

[2.2] Inspekcija nepamatoti atzinusi, ka žurnālistam, vācot informāciju un to izplatot, ir tiesības to apstrādāt tā, ka pēc personu datu apstrādes izplatītā informācija kļūst apkaunojoša un godu aizskaroša.

[2.3] Izdodot administratīvo aktu, inspekcija nav vērtējusi tā lietderību, samērīgumu un privātpersonas tiesību aizskārumu. Inspekcija, izdodot pārsūdzēto lēmumu, ir pieļāvusi Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 65., 66.panta, 67.panta otrās daļas 4.punkta, kā arī 8. un 5.panta pārkāpumu.

[2.4] Laikraksts „Naša Gazeta", publicējot pieteicējas fotogrāfiju salikumā ar apkaunojošu komentāru, nepārprotami ir pārkāpis privātpersonas tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību, ko garantē Satversmes 94. un 96.pants.

[2.5] Likuma "Par presi un citiem masu informācijas līdzekļiem" 24.pantā noteiktās žurnālista tiesības iegūt personas datus publiskās vietās ir ierobežojamas, lai nepieļautu to pārveidošanu citu personu apkaunojošā un pazemojošā veidā.

[2.6] Laikraksta „Naša Gazeta" redakcija ir pieļāvusi pārkāpumu, nesniedzot pieteicējai atbildi uz viņas */dzēsts datums/* iesniegumu.

[3] Administratīvā rajona tiesa ar 2006.gada 15.marta spriedumu noraidīja pieteicējas pieteikumu daļā par Datu valsts inspekcijas 2004.gada 7.oktobra lēmuma atcelšanu un daļā par pieteicējas datu publiskošanas atzīšanu par nelikumīgu. Tiesa izbeidza tiesvedību daļā par pieteicējas datu publiskošanas atzīšanu par personas tiesības un godu aizskarošu. Spriedums pamatots ar tālāk minētajiem argumentiem.

[3.1] Uzraksts, kas pievienots pieteicējas fotogrāfijai, nav uzskatāms par personas datiem saskaņā ar Fizisko personu datu aizsardzības likuma 2.panta 3.punktu, jo nesatur indivīdu identificējošu informāciju. No Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – APK) 239.panta izriet, ka šajā gadījumā nav saskatāms administratīvā pārkāpuma sastāvs, līdz ar to tiesai nav pamata Datu valsts inspekcijas lēmumu atcelt.

[3.2] Par prasījumu atzīt, ka pieteicējas datu publiskošana (fotogrāfijas publicēšana) bija nelikumīga, personas tiesības un godu aizskaroša, atzīstams, ka saskaņā ar likuma

"Par presi un citiem masu informācijas līdzekļiem" 24.panta 1.punktu žurnālistam ir tiesības vākt informāciju jebkādā ar likumu neaizliegtā veidā un no jebkura ar likumu neaizliegta informācijas avota, kā arī izplatīt ziņas. Savukārt minētā likuma 7.pantā noteikti izņēmumi informācijas publicēšanai. Pamatots ir Datu valsts inspekcijas viedoklis, ka masu informācijas līdzekļi drīkst publiskot patiesu personiska rakstura informāciju (piemēram, datus, attēlus, fotogrāfijas), neprasot fiziskās personas piekrišanu saskaņā ar likumu "Par presi un citiem masu informācijas līdzekļiem". Personas fotogrāfijas publicēšana bez personas piekrišanas kā fakts šajā gadījumā nav pārkāpums. Līdz ar to nav pamata atzīt, ka pieteicējas datu publiskošana (fotogrāfijas publicēšana) bija nelikumīga.

[3.3] Par pieteicējas norādi par laikraksta "Naša Gazeta" redakcijas pārkāpumu, nesniedzot viņai atbildi uz */dzēsts datums/* iesniegumu, atzīstams, ka šajā administratīvajā lietā atbildētāja pusē iespējams pieaicināt tikai Datu valsts inspekciju, nevis laikrakstu "Naša Gazeta". Inspekcija kā valsts pārvaldes iestāde ir pakļauta likumam un tiesībām un darbojas normatīvajos aktos noteiktās kompetences ietvaros. Saskaņā ar APK 236.[10] pantu Datu valsts inspekcija izskata šā kodeksa 204.[7], 204.[8], 204.[9], 204.[10] un 204.[11] pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu lietas. Atbildība par atbildes nesniegšanu valsts un pašvaldību institūcijās paredzēta APK 201.[46] pantā (*šobrīd minētā norma zaudējusi spēku*) – iesniegumu, sūdzību un priekšlikumu izskatīšanas noteikumu pārkāpšana. Šīs administratīvās lietas saskaņā ar APK 213.pantu izskata vispārējās jurisdikcijas rajonu (pilsētu) tiesu tiesneši. Ņemot vērā, ka laikraksts "Naša Gazeta" nav ne valsts, ne arī pašvaldības institūcija, laikrakstam administratīvā atbildība par atbildes nesniegšanu nav paredzēta.

[3.4] Par prasījumu atzīt, ka pieteicējas datu publiskošana (fotogrāfijas publicēšana) bija personas tiesības un godu aizskaroša, atzīstams, ka saskaņā ar APL 103.panta pirmo daļu administratīvā procesa tiesā būtība ir tiesas kontrole pār iestādes izdota administratīvā akta vai iestādes faktiskās rīcības tiesiskumu.

Nevar šajā lietā atzīt laikraksta darbības, publicējot pieteicējas fotogrāfijas, par personas tiesības un godu aizskarošām, jo šo jautājumu regulē Civillikuma 2352a. pants, un šos strīdus izskata Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā. Pamatojoties uz APL 282.panta 1.punktu tiesvedība šajā pieteikuma daļā izbeidzama, jo minētais prasījums nav izskatāms administratīvā procesa kārtībā.

[4] Izskatījusi lietu sakarā ar pieteicējas apelācijas sūdzību, Administratīvā apgabaltiesa ar 2007.gada 16.marta spriedumu noraidīja pieteikumu daļā par Datu valsts

inspekcijas 2004.gada 7.oktobra lēmuma atcelšanu un daļā par *J.Š.* datu publiskošanas atzīšanu par nelikumīgu. Tiesa izbeidza tiesvedību pieteikuma daļā par pieteicējas datu publiskošanas atzīšanu par personas tiesības un godu aizskarošu. Spriedumā atzīts, ka Administratīvās rajona tiesas sprieduma pamatojums ir pareizs un pietiekams, tādēļ tiesa pievienojās pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai. Tiesa atzina, ka nepamatots ir apelācijas sūdzības arguments, ka pirmās instances tiesa ir nepamatoti paplašinājusi pieteikuma pamatu, jo pirmās instances tiesa ir pareizi vispirms izanalizējusi Datu valsts inspekcijas kā iestādes kompetenci pieteicējas sūdzības sakarā un pēc tam attiecīgi izvērtējusi inspekcijas veiktās rīcības atbilstību normatīvajiem aktiem, kas regulē inspekcijas darbību.

[5] Par Administratīvās apgabaltiesas 2007.gada 16.marta spriedumu pieteicēja iesniegusi kasācijas sūdzību, kurā lūdz spriedumu atcelt un nosūtīt lietu jaunai izskatīšanai apelācijas instances tiesai. Kasācijas sūdzībā norādīti tālāk minētie argumenti.

[5.1] Tiesa nav vērtējusi pieteicējas apelācijas sūdzību. Apgabaltiesa ir tikai pievienojusies pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai. Tomēr šādā gadījumā tiesai ir jāatspēko apelācijas sūdzības argumenti, jo saskaņā ar APL 302.panta pirmo un ceturto daļu apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību. Tiesa tādējādi ir pārkāpusi APL 103.pantu.

[5.2] Ne pirmās, ne apelācijas instances tiesa nav vērtējušas pārsūdzētā lēmuma pamatojumu, kurā nebija norādes uz APK normām. Ar to ir ticis pārkāpts APL 150.pants.

[5.3] Tiesa nepareizi interpretējusi Fizisko personu datu aizsardzības likuma 29.pantu. Inspekcijai ir ar likumu uzdotas noteiktas funkcijas, nodrošinot valstī efektīvu personas datu apstrādes atbilstību likuma prasībām. Inspekcijas pienākums nav tikai administratīvi sodīt personas. Tai ir tiesības arī pieprasīt kļūdainu, apmelojošu, nepatiesu vai nelikumīgu datu apstrādes pārtraukšanu vai labošanu. Tiesa nepareizi interpretējusi Fizisko personu datu aizsardzības likuma 2.pantu un likuma „Par presi un citiem masu informācijas līdzekļiem" 7.pantu. Šo tiesību normu nepareizas interpretācijas rezultātā tiesa nonāca pie nepareiza rezultāta.

[5.4] Personas tiesības var tikt aizskartas, ja personas fotogrāfija tiek izmantota, presē informējot par tādiem jautājumiem, kas nav saistīti ar fotogrāfijā redzamo cilvēku un tiem apstākļiem, kad fotogrāfija uzņemta.

[6] Tiesas sēdē pieteicēja uzturēja kasācijas sūdzību saskaņā ar tajā minētajiem argumentiem. Paskaidroja, ka laikraksta „Naša Gazeta" publikācija aizskar viņas cieņu, jo rada nepatiesu priekšstatu par viņas personību, tādēļ Datu valsts inspekcijai bija pamats atzīt to par nelikumīgu datu apstrādi. Datu valsts inspekcijas pārstāvis kasācijas sūdzību neatzina.

Motīvu daļa

[7] Saskaņā ar APL 347.panta pirmo daļu tiesa, izskatot lietu kasācijas kārtībā, pārbauda lietā esošā sprieduma tiesiskumu pārsūdzētajā daļā attiecībā uz administratīvā procesa dalībnieku, kurš spriedumu pārsūdzējis, un argumentus, kuri minēti kasācijas sūdzībā. Savukārt atbilstoši šā likuma 325.pantam kasācijas instances tiesas kompetencē ir pārbaudīt, vai apelācijas instances tiesa, izskatot lietu, nav pārsniegusi savas kompetences robežas un vai nav pārkāpusi procesuālo vai materiālo tiesību normas.

[8] Administratīvā apgabaltiesa, pievienojoties pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai, ir atzinusi, ka Datu valsts inspekcija pamatoti uzskatījusi, ka nav notikusi nelikumīga datu apstrāde laikraksta „Naša Gazeta" darbībās, publicējot pieteicējas fotogrāfiju ar uzrakstu. Tiesas secinājums pamatots ar apstākli, ka par personas datiem ir atzīstama tikai pieteicējas fotogrāfija, bet ne tai pievienotais uzraksts, un fotogrāfijas publicēšana pati par sevi ir atļauta saskaņā ar likumu „Par presi un citiem masu informācijas līdzekļiem". Kasācijas sūdzībā norādīts, ka tiesa nepareizi interpretējusi Fizisko personu datu aizsardzības likuma 29. un 2.pantu, kā arī likuma „Par presi un citiem masu informācijas līdzekļiem" normas.

[9] Kā atzīst Administratīvo lietu departaments, personas dati ir privātās dzīves sastāvdaļa, kas savukārt ir privāto, nevis publisko tiesību joma. Administratīvajā tiesā privātās dzīves aizskārumu pārbaude varētu notikt pamatā divos gadījumos: 1) ja iejaukšanās notikusi, valsts pārvaldes iestādei izdodot administratīvo aktu vai izdarot faktisko rīcību, 2) ja aizskārumu pieļāvusi cita privātpersona, taču konkrētai valsts pārvaldes iestādei ir kompetence pārbaudīt šīs tiesiskās attiecības starp privātpersonām, pieņemt šīm personām saistošus lēmumus, un šādā gadījumā tiesā būtu pārbaudāms, vai valsts iestāde pareizi izmantojusi tai piešķirto valsts varu privāttiesisko attiecību kontrolē.

Saskaņā ar Fizisko personu datu aizsardzības likuma 29.pantu Datu valsts inspekcija ir valsts pārvaldes iestāde, kas veic personas datu aizsardzības uzraudzību, tā

darbojas neatkarīgi un patstāvīgi, izpildot normatīvajos aktos noteiktās funkcijas, pieņem lēmumus un izdod administratīvos aktus saskaņā ar likumu. Tai skaitā, inspekcija var pieņemt lēmumus un izskatīt sūdzības, kas saistītas ar personas datu aizsardzību. Datu valsts inspekcijai personas datu aizsardzības jomā ir tiesības pieprasīt datu bloķēšanu, kļūdainu vai nelikumīgi iegūtu datu izdzēšanu vai iznīcināšanu, noteikt pastāvīgu vai pagaidu aizliegumu datu apstrādei, iesniegt tiesā prasību par Fizisko personu datu aizsardzības likuma pārkāpumiem, likumā noteiktajā kārtībā uzlikt administratīvos sodus par pārkāpumiem personas datu apstrādē.

Administratīvo lietu departamenta ieskatā apgabaltiesa pareizi nošķīrusi Datu valsts inspekcijas kompetenci tieši saistībā ar personas datu apstrādi. Proti, datu apstrādes jēdziens konkrētajā gadījumā aprobežojas tieši ar pašiem personas datiem, bet ne ar kontekstu, kādā tie tiek ievietoti. Personas dati saskaņā ar Fizisko personu datu aizsardzības likuma 2.panta 3.punktu ir jebkāda informācija, kas attiecas uz identificētu vai identificējamu fizisko personu. Personas datu apstrāde saskaņā ar likuma 2.panta 4.punktu ir jebkuras ar personas datiem veiktas darbības, ieskaitot datu vākšanu, reģistrēšanu, ievadīšanu, glabāšanu, sakārtošanu, pārveidošanu, izmantošanu, nodošanu, pārraidīšanu un izpaušanu, bloķēšanu vai dzēšanu. Taču tas nenozīmē, ka Datu valsts inspekcija būtu kompetenta izvērtēt kopumā jebkuru darbību, kas ietver personas datu izmantošanu. Tas pārsniegtu šīs valsts pārvaldes iestādes kompetenci. Tā kā pieteicējas fotogrāfijai pievienotais uzraksts nav personas dati, tad Datu valsts inspekcijas kompetencē neietilpst uzraksta satura vērtēšana saistībā ar personas tiesībām uz privātās dzīves neaizskaramību, tiesībām uz goda un cieņas aizsardzību. Šāda kompetence būtu vispārējās jurisdikcijas tiesai, ja pieteicēja vērstos tiesā ar attiecīgu prasības pieteikumu sakarā ar tās privāto tiesību aizskārumu. Līdzīgi, ja laikraksts publicētu rakstu par kādu personu, minot rakstā šīs personas vārdu un uzvārdu (kas paši par sevi ir personas dati), tad apvainojošs raksta saturs ir vērtējams nevis kā prettiesiska datu apstrāde, bet gan kā iespējams personas cieņas vai goda aizskārums. Šāda veida tiesisko attiecību vērtējums, reizē ar personas datiem izvērtējot arī pārējo publikācijas saturu un tā ietekmi uz personas cieņu un godu, acīmredzami būtu ārpus Datu valsts inspekcijas kā tieši datu apstrādes uzraudzības institūcijas kompetences.

Līdz ar to Administratīvo lietu departaments atzīst par pamatotu apgabaltiesas secinājumu, ka Datu valsts inspekcijai nebija pamata savas kompetences ietvaros lemt par laikraksta „Naša Gazeta" darbības tiesiskumu. Savukārt pieteicējas kasācijas sūdzības argumenti par Fizisko personu datu aizsardzības likuma 29.pantā ietverto Datu valsts inspekcijas kompetenci un datu apstrādes jēdzienu nav atzīstami par pamatotiem.

Pieteicēja, iebilstot pret nepareizu likuma „Par presi un citiem masu informācijas līdzekļiem" interpretāciju, iebilst tieši pret fotogrāfijas publicēšanu kopā ar pievienoto tekstu, nevis pret fotogrāfijas kā tādas publicēšanu. Tā kā kopējā publikācijas satura izvērtēšana, kā iepriekš norādīts, nav Datu valsts inspekcijas kompetencē, tad arī minētā likuma normas nevar būt pamats tieši Datu valsts inspekcijai atzīt publikāciju par prettiesisku.

[10] Kasācijas sūdzībā pieteicēja norāda, ka apgabaltiesa nav vērtējusi pieteicējas apelācijas sūdzību, bet tikai pievienojusies pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai.

Kā atzīst Administratīvo lietu departaments, pievienošanās pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai ir pieļaujama saskaņā ar APL 307.panta ceturto daļu, kas arī ir attaisnojams no procesuālās ekonomijas viedokļa: nav nepieciešamības atkārtot pirmās instances tiesas pareizi izdarītu faktu konstatāciju un juridiskos argumentus. Tiesas pienākums argumentēt spriedumus nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu. Tiesnešiem ir jāuzklausa argumenti, bet viņiem nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa. Tikai tad, ja tiesa nav analizējusi kādu būtisku vai izšķirošu argumentu, ir konstatējams pārkāpumu. Tas, cik daudz spriedumā ir jāargumentē, atkarīgs no lietas apstākļiem *(sk. Augstākās tiesas Senāta 2004.gada 23.novembra sprieduma lietā Nr.SKA-216 8.punktu)*.

Līdz ar to apelācijas instances tiesai ir jāsniedz atbilde uz jauniem būtiskiem argumentiem, kuri ietverti apelācijas sūdzībā, pretējā gadījumā nebūs ievērots APL 302.daļas pirmais punkts, ka apelācijas instance izskata lietu sakarā ar apelācijas sūdzību, un personai būs pamats apšaubīt, vai ir ievērotas tās tiesības uz taisnīgu tiesu.

Pārbaudot apelācijas instances tiesas spriedumu, Administratīvo lietu departaments secina, ka apgabaltiesas spriedumā nav tieši sniegtas atbildes uz visiem pieteicējas apelācijas sūdzības argumentiem. Taču šai gadījumā jāņem vērā, ka atbildes uz pieteicējas apelācijas sūdzībā ietvertajiem argumentiem būtībā izriet no tā, ka tiesa atzinusi par pareizu personas datu nošķiršanu no pārējā publikācijas satura (Administratīvās rajona tiesas sprieduma 8.punkts) un to, ka uzraksta pievienošana fotogrāfijai nav nelikumīga fiziskās personas datu apstrāde (Administratīvās rajona tiesas sprieduma 11.punkts). Lai arī atsevišķi nav atrunāts, tomēr ir saprotams, ka Datu valsts inspekcijai, ņemot vērā minēto apstākli, nebija jāveic sīkāka pārbaude par publicēšanu, publikācijas satura pareizību un publikācijas ietekmi uz pieteicējas privāto dzīvi.

Līdz ar to Administratīvo lietu departamenta ieskatā papildu argumentācijas nesniegšana šajā konkrētajā gadījumā nevar būt iemesls, lai apgabaltiesas spriedumu atceltu.

[11] Apgabaltiesa ir vērtējusi vienu no pieteicējas apelācijas sūdzībā ietvertajiem argumentiem – ka lieta nepamatoti skatīta, balstoties uz APK normām. Apgabaltiesa šāda veida izvērtējumam pievienojusies, turklāt papildus norādījusi, ka pirmās instances tiesa pamatoti vērtēja Datu valsts inspekcijas darbību atbilstoši šai iestādei likumā noteiktajai kompetencei. Kasācijas sūdzībā norādīts, ka tiesai atbilstoši APL 150.pantam vajadzēja aprobežoties ar to pamatojumu, kas bija ietverts iestādes administratīvajā aktā, un atbilstoši APL 154.pantam vajadzēja vērtēt iestādes administratīvo aktu kā pierādījumu. Datu valsts inspekcijas lēmums, kā norāda pieteicēja, netika pamatots ar APK normām.

Senāta Administratīvo lietu departaments no pieteicējas iesnieguma Datu valsts inspekcijai, no viņas pieteikuma un apelācijas sūdzības secina, ka pieteicēja nebija vēlējusies, lai Datu valsts inspekcija pārbauda, vai sakarā ar laikraksta „Naša Gazeta" publikāciju nav izdarīts administratīvais pārkāpums. Pieteicēja vēlējās, lai laikraksta darbība tiktu atzīta par nelikumīgu un pieteicējas tiesības aizskarošu.

Kā iepriekš jau norādīts, Datu valsts inspekcijas kompetencē ir ne tikai administratīvo pārkāpumu lietu izskatīšana, bet vispārīga fizisko personu datu apstrādes uzraudzība ar attiecīgām vispārīgām pilnvarām. Līdz ar to Administratīvo lietu departaments atzīst, ka tiesai nebija pamata vērtēt pieteikumā ietvertos prasījumus saistībā ar APK normām. Turklāt tas izriet nevis no APL 150. un 154.panta, bet vispirmām kārtām no tā, ka tiesas pienākums administratīvajā procesā ir iestādes darbības kontrole (APL 103.panta pirmā daļa). Ja process iestādē nebija noritējis kā administratīvā pārkāpuma lietvedība, tad arī tiesa nevar nostāties iestādes vietā un vērtēt, vai ir pamats personas administratīvajai atbildībai.

Tai pašā laikā secināms, ka apelācijas instances tiesas veiktā APK normu piemērošana nav novedusi pie nepareiza rezultāta. Administratīvā apgabaltiesa, pievienojoties pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai, ir atzinusi, ka nav konstatējams APK 204.[7] pantā minētā pārkāpuma sastāvs, proti, nelikumīga personas datu apstrāde. Tas pilnībā pārklājas ar pieteicējas iesniegumā un pieteikumā tiesai ietverto lūgumu – atzīt, ka laikraksts veicis nelikumīgu datu apstrādi. Līdz ar to, lai arī atsaukšanās uz APK normām ir pilnīgi lieka, lietā pēc būtības ir pareizi atzīts, ka Datu valsts inspekcijai nebija pamata atzīt laikraksta rīcību par nelikumīgu datu apstrādi.

Pieteicējas izvirzītais pamatarguments par pieteicējas cieņas aizskārumu, kā norādīts iepriekš, ir ārpus Datu valsts inspekcijas kompetences sfēras.

[12] Ievērojot iepriekš minēto, Administratīvās apgabaltiesas spriedums atzīstams par tiesisku un pamatotu un atstājams negrozīts, bet kasācijas sūdzība ir noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 348.panta 1.punktu un 351.pantu, Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments

n o s p r i e d a

atstāt negrozītu Administratīvās apgabaltiesas 2007.gada 16.marta spriedumu, bet *J.Š.* kasācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams.

Tiesas sēdes priekšsēdētājs	senators	*(paraksts)*	V.Jonikāns
	senatore	*(paraksts)*	J. Briede
	tiesnese	*(paraksts)*	R.Vīduša

NORAKSTS PAREIZS

Tiesnese R.Vīduša

Rīgā 2007.gada 9.jūlijā